

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Contribuțiile

Un număr armond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Ambeisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 21 Martie st. v.

Cestiunea naționalităților se discută din nou în coloanele guvernamentalului „Kolozsvar“.

Și de astădată punctul de plecare al resonamentului e tot principiul, că ori-și-care stat, pentru-ca să poată exista, trebuie să aibă caracter național. Baronul Eötvös a împins dar' pe statul ungar la o mare greșală, când a stăruit să se creze așa numita „lege pentru naționalități“.

„Ori-și-care popor are dreptul de a trăia națiune de sine stătătoare, — ăce guvernamentalul din Cluj, — dacă poate dovedi despre sine, că e capabil de a înființa și susține un stat deosebit“.

Se admitem, că așa este, și se tragem conclusiunile ce rezultă din această premisă.

Ca oameni cu judecată și cunoscători ai țerii, în care trăim, trebuie să recunoaștem

și noi, că e preste puțință, ca Ardealul să fie vre-odată stat național sășesc ori stat național românesc, fiindcă nici Sașii, nici Românii nu sînt destul de tari, pentru-ca să poată susține ei singuri statul acela în toate *împregiurările și fața cu ori-și-cine*. Chiar dacă în urma unei norocoase coincidențe de întemplări Români s'ar face ei singuri stăpâni în Ardeal, stăpânirea lor nu ar pute să fie decât trecătoare: în fața primei situațiuni grele ori ei ar trebui să le facă Maghiarilor și Sașilor concesiuni, ori ar ave dușmani și afară de țeară și în țeară. Aici între munții acestia nu poate să fie stat național român cătă vreme Sașii și Maghiarii trăiesc și nu renunță la viața lor națională.

Aceasta nu guvernamentalii din Cluj au să ni-o spună: am știut-o noi la 1848, am știut-o la 1865 și mai bine încă o scim astăzi, după experiențele, pe care le-au făcut Maghiarii în timpul celor din urmă două-șeci de ani.

După aceste experiențe, mai ales după aceste experiențe, ajungînd noi, — cum avem neapărat să ajungem odată, căci asta e „*in natura rerum*“, — la pozițiunea de element predominant în țeara aceasta, nu vom face ca Maghiarii, ci ne vom da toată silința, ca atât Sașii, cât și Maghiarii să se pătrundă de convingerea, că este bine, ca țeara aceasta să fie țeară de sine, ea singură chivernisitoare a intereselor ei morale și materiale, ear' nu teren de exploatare pentru alții, fie ei chiar frații nostri. Maghiarii n'au făcut așa: ei s'au folosit de puterea lor, — nu pentru-ca să impună respectul unor legi echitabile, ci pentru-ca să ni se impună ei înșiși, și astfel nu ne-au câștigat pentru o cauză *comună*, ci ne-au înstrăinat de cauza, care e *numai a lor*.

Dacă cred, că vor pute să urmeze tot astfel înainte, că pot să se susțină în toate *împregiurările și fața cu ori-și-cine* în actuala lor pozițiune, atunci nu mai

înțelegem de ce mai și discută cestiunea naționalităților. N'au decât să ne ignoreze și să meargă duși de sentimentul suveranității lor înainte.

Dacă admit însă și ei, că pot să vină timpuri, împregiurări, situațiuni, în fața cărora ei singuri nu vor pute să susțină nici statul ungar, nici pozițiunea pe care o au în Ardeal, atunci nu poate să fie pentru dinșii o mai mare greșală decât accentuarea cestiunii *de putere*.

Nu vorbim, — o accentuăm și de astădată, — ca putere organizată, ci numai ca oameni, care cunosc țeara aceasta și vor să-și împlinească datoria de a spune adevărul, ori-și-cât de trist ar fi el.

Sașii, care au trăit timp de șapte sute de ani ca Germani pe pământul acesta, se supun actualei stări de lucruri, fiindcă sînt un element de ordine, dar' ei nu renunță la viața lor germană și nici nu au nevoie să renunțe cătă vreme găsesc în Români un razim firesc față cu Maghiarii și în Maghiari unul tot atât de firesc față cu Românii.

Cu atât mai puțin renunță Românii, și e chiar de prisos să mai arătăm, de ce nu au ei nevoie să renunțe. Dacă ar ave aspirațiuni exagerate, cum sînt ale Maghiarilor, atunci ar trebui să se teamă și ei de ceva. Pre când însă Maghiarii sînt stăpâniți de sentimentul, că dezvoltarea, ba chiar existența lor ar fi pusă în joc, dacă n'ar mai fi ei singuri stăpâni în țeara aceasta, Românii sînt atât de tare pătrunși de sentimentul trăinicieii lor, încât nu au nevoie să-și consume puterile spre a stăpâni pe alții; pe când Maghiarii se simt nimiciți, când nu mai stăpînesc pe alții, Românii se simt ajunși la depina lor țarie, când alții nu îi mai stăpînesc pe dinșii. Maghiarii se simt amenințați în existența lor, când nu pot să impună limba lor în toate direcțiile țerii, nu pot să-și capătuească în funcțiunile publice întregul contingent de postulanți și nu pot să-și susțină așe-

dămintele de cultură din roadele muncii comune, Românul își ăce: Nu mă tem eu nici chiar acum, când 'mi-se impune limba maghiară, când interesele mele sînt chivernisite de cei-ce nu-'mi voesc binele și când din roadele muncii mele se susțin aședămintele de cultură ale Maghiarilor, de ce oare aș ave să mă tem atunci, când nu va mai pute nimeni să-'mi impună nimic?! Românii nu au resoane de a-și încorda puterile, ca să-'i împedee fie pe Sași, fie pe Maghiari în dezvoltarea lor, fiindcă nu se tem nici de unii, nici de alții, nici unii, nici alții nu pot să-'i amenințe în existența lor, dar' pot și unii, și alții să le strice foarte mult prin dușmănia lor.

Preste puțință e numai ceea-ce vor Maghiarii: ceea-ce vor Românii este un lucru, care rezultă din firea țerii, din trecutul ei, din stările ei actuale și mai ales din pozițiunea geografică și politică a acestui colț din imperul habsburgic.

Sînt evoluțiuni firesci, pe care puterea omenească nu poate să le modifice: contra unei asemenea evoluțiuni se luptă Maghiarii. Vor fi învinși — nu de Românii, ci de puterea evenimentelor: Românii nu au decât să aștepte, pentru-ca să se vadă ajunși la împlinirea dorințelor lor, fiindcă ei nu doresc decât ceea-ce urmează dela sine, chiar și dacă ei nu ar dori-o. N'au Românii nevoie să-și mistue puterile luptând pentru răsturnarea actualului guvern, care nu ține seamă de dorințele lor: îl vor răsturna alții, poate chiar Maghiarii ei înșiși, ca să pună în locul lui altul, pe care vor pute să-'l susțină și Românii și Sașii, fiindcă așa cer interesele monarchiei.

Zadarnic stăruie Maghiarii, chiar și cei guvernamentali, să se abroage așa numita „lege pentru naționalități“, căci revisuirea acestei legi nu se va face decât atunci, când în Budapesta va fi un guvern susținut nu numai de Maghiari, ci de toate „naționalitățile“. Și guvernul acela are să vină, — se poate că mai târziu, dar' e sigur

Foia „Tribunei“.

Francisco Petrarca.

— Din italiană, după Costăro. —

(Urmare.)

Aici vedem pentru prima dată leagănul părinților sei; întră în relațiuni de amicitie mai strînsă cu Boccaccio, care era mai tînr cu 9 ani decât el. La întoarcerea sa din Roma voia a revede locul natal al lui Arezzo, care îl primi cu foarte mare pompă.

În 1351, urmîndu-și călătoria sa, ajunse a doua oară în Florența, care, rușinîndu-se de a nu arăta respectul și bunăvoința ei cătră marele poet, ce pentru dînsul erau semne universale, îl onoră cu posesiunea bunurilor părintesci și cu titlul de cetățean florentin. Dar' spre a-'l onora mai mult, Seniorul prin mijlocirea lui Boccaccio îi oferî sarcina de rector al universității, care nu de mult se deschisese în Florența; dar' Petrarca, iubind libertatea sa mai pre sus de toate, a respins acest ofert.

În 1352 se reîntoarce dela Florența la Padua, unde află despre moartea amicului seu Giacomo de Carrara, care fusese asasinat de un consăngean al sen. Nu se poate spune, cătă durere conținea această știre pentru poet; nu putu rezista însă nici rugăciunilor insistente ale fiului seu. Giacomo, care ca și tatăl seu îl stima foarte mult. Din când în când făcea câte-o călătorie din Padua la Veneția; în una din aceste

călătorii i-se dete ocasiunea a cunoaște în persoană pe Dogele Andrea Dandolo, un om de cea mai înaltă vîrte, cu care întră în mare amicitie și familiaritate.

Nu preste mult se întoarce la Valchiusa, unde îl așteptau cărțile și câmpurile lui atât de scumpe, și petrecea parte în vila sa, parte în Avignon. De aici merse în Milano, unde arhiepiscopul și ducele Ioan Visconti îl încarcă de festivități și onoruri, trimițîndu-l ca ambasador la imperatorul Carol IV, care se afla pe atunci în Italia. Acesta îl chemă la sine în Mantua, îi făcu primiriile cele mai onorifice, voi a-'l duce cu sine la Roma, ca să asiste la încoronarea sa, dar' Petrarca se excusă în maniere frumoase, neavînd poate nici o încredere în el cu privire la binele patriei sale. Într'aceea imperatorul lăsă Italia precum a aflat-o, îndestulîndu-se cu atîta, că a fost într'însa, după-cum ăce un mare istoric, și îndestulîndu-se cu puna plină.

În 1356 Galeazzo Visconti îl trimise ca ambasador în Basilea; aici așteptă înzadar o lună pe imperatorul, care ca și aîtaia-oară eșise din Italia, deci călători la Praga, unde un cutremur de pământ distrusese cetatea. Aici conveni cu imperatorul și-și îndeplini ambasada sa și se reîntoarce la Milano cu diploma de conte palatin.

În 1357 căldura mare a verei îl sili să se retragă în o căscioară frumoasă dela țeară, câteva mile dela Milano, în satul lui Garignano, care se numia Linterno. Visita adese-ori Certosa, un loc plăcut al lui Ovidiu și aici își termina în anul 1358 opul seu „*De remedis utriusque fortunae*“. De aici merse la Bologna, apoi în Mi-

lano, unde îl vizită Boccaccio. Petrarca în semn de amicitie îi donă un exemplar din elogiurile sale latine scrise de propria sa mînă. Boccaccio în contra-schimb, ajungînd în Florența, îi expedă o copie a poemei lui Dante Alighieri, transcrisă chiar de el.

Ioan, regele Franciei, care-și dase în căsătorie pe fiica sa Isabela fiului lui Galeazzo Visconti, în faimoasa bătălie dela Poitiers devenise prizoner al Englezilor.

În 1360 eliberîndu-se din prinsoare, Visconti îl trimite pe Petrarca ca ambasador spre a-'i exprima bucuria ce o simțese pentru libertatea obținută. Imperatorul doria ferbinte de a-'l ave la curte; spre a-'l asigura de afecțiunile sale, îi dete ca dar o cupă de aur de mare preț. De aici întorcîndu-se în Lombardia o află devastată de război și pestilență, deci se întoarce spre Padua la fiul seu Ioan ce-i causă foarte mari neplăceri. Puțin după împăcarea cu părintele seu, Ioan moare, tristeța și durerea lui Petrarca ajung la culme, din toate părțile i-se făceau consolări; dar' poetul frînt de durere se reîntoarce la liniștea sa din Valchiusa și aici sede căt sede, apoi merge la Milano, de aici pleacă spre Alemagna, dar' e oprit în drumul seu de oștile nefericirii. Încetînd pestilența din an. 1362 se retrage în Veneția, ducînd eu sine cărțile sale ce erau încărcate pe 2 cai, unde primi poetul ca don un palat, avînd plăcerea de a petrece dimpreună cu Boccaccio tot decursul anului nefericit 1363, în care isbucni ear' pestilența, care răpi o mare parte din scumpii sei amici.

În acest timp se nasce o revoltă în Candia. Senatul venețian alege de comandant pe Luchino de Verme și rugă pe Petrarca, amicul seu, de a împreuna provocările sale amicale cu epistolele republicei. Luchino primește însărcinarea, pleacă, învinge, se reîntoarce în Veneția și declară serbătorește, că o parte mare din triumfurile sale le datorește poetului.

Într'aceea moare Papa Inocențiu VI, și-i succede Urban V-lea, care umpluse pe poet de cele mai mari speranțe. Petrarca adresează Papei o epistolă, în care-l roagă să-și mute reședința pontificală la Roma. Papa primește sfatul poetului, părăsesce Avignonul, se imbarcă în Marsilia, și în luna lui Octomvrie întră în metropola catolicismului.

După-ce nu succese ambasada lui Visconti trimisă la Bologna cardinalului Grimoaldo, fraatele Papei, Petrarca se amără de nesuccesul acesta. Italia era plină de străini, cari se întreceau în despoierea ei. În soldul Papei erau Spanioli, Neapolitani, Bretoni, Provenzali; Boemii, Slovicii, Polonii Elvețianii serviau imperatorului; ear' cauza lui Visconti o apărău Englezii, Germanii, Burgnonii și cei din Ungaria. Petrarca era neconsolat pentru această stare fatală a Italiei, vedînd că amicii sei aduseră atâte armii străine și barbare spre a distruge pe cei învinși.

Spre fericire visteriile lui Bernabo fiind bine provădute cu aur, din care vîrsă o parte în buzunarele imperatorului Carol, care era în capul ligei contrară lui Visconti, vîful fu liniștit.

că are să vină, pentru-ca să dreagă ceea-ce a stricat actualul guvern, să împace spiritele și să scape monarchia de cel mai mare din pericolele ce o amenință, — disensiunile interne.

Dacă Principele de Bismarck a socotit că este în interesul Germaniei să între la învoială cu Papa, pentru-ca să înceteze disensiunile dintre Germanii protestanți și frații lor catolici, cercurile hotărâtoare din monarchia noastră nu pot nici ele să fie indiferente față cu disensiunile, pe care actualul guvern ungar le-a produs între Maghiari și ceilalți concetățeni ai lor.

Și de aceea concetățenii nostri maghiari, toți cei ce sunt oameni serioși și prevădători, ne vor înțelege, când le dicem: Nu perdeți timpul cu discuțiuni, nu lăsați ca alții să profite de disensiunile ce s'au produs între voi și ceilalți concetățeni ai voștri, ci dați voi înșivă din mijlocul vostru un guvern capabil de a restabili pacea internă, căci elementele accesibile pentru pace se găsesc pretutindenea, și la Sași, și la Români, și la celelalte „naționalități” din restul regatului ungar. Singuri Maghiarii resping din mijlocul lor pe cei ce inclină spre pace.

Revistă politică.

Sibiin, 23 Martie st. v.

Lumea politică e preocupată de lupta ce decurge de prezent între Giers și Katkoff. Și într'adevăr lucrurile au și ajuns între acești doi oameni de stat pe ascuțitul cuțitului, pentru-ca însuși Giers a stăruit, ca Țarul să decidă între politica lui și politica organului d-lui Katkoff, a țarului „Moskovskia Vedomosti”. După o depeșă ce o primesce din Petersburg „Politische Korrespondenz”, cercurile bine informate de acolo se îndoiesc, că conflictul dintre Giers și Katkoff se va rezolva prin retragerea ministrului de externe sau prin vre-o măsură drastică în contra publicistului panslavist, care își are și el meritele sale pentru Rusia. Mai probabil e aceea, că Katkoff va fi constrins să publice în organul său o declarare multumitoare pentru dl de Giers și, cât privește atitudinea viitoare a jurnalului său, să observe precauțiunea și moderațiunea ce dictează impregiurările.

Dacă împăratul Alexandru al III-lea ar pute să lucreze așa cum îi dictează inima, ar hotărî la toată întemplerarea în favorul lui Katkoff; sunt însă o mulțime de resurse de stat și considerațiuni politice care îl silesc să-și calce pe inimă și să

lase la o parte toate sentimentele sale personale. Nu va dojeni prea aspru nici pe Katkoff și nu va demite nici pe dl de Giers din postul lui de ministru al afacerilor externe. Faimele despre demisionarea d-lui de Giers sunt lipsite de orice importanță, pentru-ca în Rusia nu merg lucrurile ca în statele constituționale. În vreme ce aiurea ministrii au dreptul să demisioneze când rămânerea lor în cabinet învalvă o contradicție cu propriile lor convingeri, în Rusia acest drept e foarte limitat. Acolo există, adevărat, miniștri ce sunt demisi, dar' nu există miniștri, care se retrag de voie bună, fiindcă politica guvernului nu mai corespunde cu principiile lor.

Dl de Giers va rămâne sau mai bine dîs va trebui să rămână, ear' pentru complanarea conflictului ce s'a iscat de mai mult timp încoace între el și Katkoff se va afla un expedient ce va mulțumi și pe bătrânul agitator panslavist, dacă nu pentru altă cel puțin din înalte considerațiuni politice.

Alianța germană-austriacă-italiană însuflă mari îngrijiri Turciei. Eată ce scrie în această privință „La Turquie” cel mai important și cetit jurnal francez ce apare în Constantinopol:

„Opinia publică, cu sănătoasa ei judecată, de care e condusă în apăsările sale, nu pune nici un temei pe declarațiile despre pacificul scop ce-l urmărește această alianță. Opinia publică își dă, că Italia nu se află nici în poziția Germaniei și nici în poziția Austro-Ungariei; nimeni nu revindică aceasta sau această parte a teritoriului ei, și astfel e clar, că 'i-s'au asigurat compensațiuni corespunzătoare jertfelor sale, dacă s'a deobligat să pună într'un anumit cas armata și flota sa la dispozițiunea Germaniei și Austro-Ungariei. Și chiar acest capital al compensațiilor face cestiunea atât de interesantă pentru ori-și-cine, dar' mai ales pentru aceia, pe socoteala cărora s'au făcut aceste stipulațiuni. E clar, că Austro-Ungaria n'a promis drept compensațiune pentru un eventual ajutor din partea Italiei, Trentino sau o regulare de frontiere la Adria, precum se afirmă, — ear' Italia protestează în contra ori-cărei intenții ambițioase cu privire la teritoriul francez. Ar fi deci neapărat de lipsă, ca contele Robilant să dea o idee precisă sau cel puțin aproximativă despre bazele principale ale acestei alianțe.”

Ceea-ce rețace articolul e aproape mai ușor de înțeles, decât ceea-ce într'adevăr dăce. Turcia se teme, că cooperarea Italiei pentru cazul unui războiu se va compensa pe socoteala ei și anume prin vre-o cedare de teritorii ori în Albania ori la țărmurile de nord ai Africeii.

Ministrul de justiție bulgar, dl Stoiloff se află în Viena. După împărțirile ce vin despre misiunea dlui Stoiloff, acesta ar avea să propage în Viena și propunerea, că dacă în timpul de față nu s'ar pute de loc realiza alegerea definitivă a unui principe pe tronul Bulgariei, Sobrania să prolungească mandatul regen-

ței pentru un timp mai îndelungat, pentru doi sau trei ani. Nu se știe încă ce atitudine vor lua puterile față cu o asemenea propozițiune; dar' având în vedere starea lucrurilor acest expedient s'ar părea mai potrivit atât pentru liniștea Bulgarilor, cât și pentru menținerea păcii europene. Dar' nu credem, că dorința regenței bulgare se va realiza în direcțiunea aceasta, căci ea propune, dar' — atotputernicul din Petersburg dispune.

Cu privire la visita părechii regale române la Viena, „Pol. Korr.” primește din Bucuresci o știre ce combate acele combinațiuni, care aduc în legătură visita părechii regale române la Viena cu negocierile despre neutralitatea României. Întru cât sunt la moment realizabile aspirațiunile de neutralitate ale României — se dăce în acea scrisoare — acele au aflat o garanță prin alăturarea României la Germania și Austria; o garanță completă pentru neutralitatea sa în momentul de față tot atât de greu poate câștiga, ca și înainte de asta cu cinci ori dește ani.

Din Camera României.

Declarațiunea dlui ministru al afacerilor străine

făcută în ședința Camerei deputaților, dela 18 (30) Martie, după discursul dlui M. Cogălniceanu, rostit cu ocaziunea discuțiunii bugetului ministerului de externe.

Dl M. Ferechide, ministru al afacerilor străine: Onor. dn Cogălniceanu a declarat, că este mai tânăr decât cel mai tânăr dintre noi. În adevăr, ne-a dat o dovadă despre aceasta: inima sa a vorbit, și o inimă tinăre; încât privește rațiunea vechiului diplomat, a bătrânului bărbat de stat, ea a tăcut.

Dacă odinioară ne-am mulțumit cu un singur cuvânt de rezervă pronunțat de dl Cogălniceanu, pentru a renunța ca să mai vorbesc de federațiunea pusă înainte, am făcut aceasta pentru-ca am crezut, că onor. dn Cogălniceanu recunoaște, că nu este bine și că nu este nici momentul de a se vorbi de această cestiune.

Dl Cogălniceanu: Dar' când este momentul, d-le ministru?

Dl Ferechide, ministru de externe: D-sa introduce această cestiune în discuția bugetului și aceasta într'un chip pasionat.

Dl Cogălniceanu: Astfel am fost toată viața mea.

Dl M. Ferechide, ministru de externe: Nu tăgăduiesc de loc aceasta; dar' am datoria, pentru-ca să nu se facă o eroare asupra atitudinii guvernului. . .

Dl Cogălniceanu: Renegați ori-ce solidaritate cu mine.

Dl M. Ferechide, ministru de externe: . . . pentru-ca să nu se facă de loc o eroare în privința atitudinii guvernului și a spiritului majorității Camerei, sunt dator să mă explic. Căci, dacă cuvintele dlui Cogălniceanu ar rămâne necontradise și dacă se va lăsa să se creadă, că ele inspiră acțiunea guvernului și a

majorității, aceasta ar fi, de sigur, o interpretare în desacord cu realitatea.

Când am admis, că federațiunea nu poate fi decât o cestiune de viitor, am voit să atrag atențiunea d-voastră asupra deosebirii ce există între celelalte popoare vecine și noi. Celelalte popoare nu se cred încă ajunse la echilibrul lor și la cuantumul lor definitiv; unele din ele manifestă chiar aspirațiuni dincolo de frontierele lor (murmure). România nu voiesce să se arunce în nici o aventură. . .

Voci: Vă înșelați. (Sgomot).

Dl M. Ferechide, ministru de externe: Părerea personală a dlui deputat Iepurescu nu mă va împiedeca să-mi îndeplinesc datoria, ca organ al guvernului, pentru a declara, care este modul său de a vedea, împărțit de altminterlea de țeara întreagă.

Voci: Protestăm. . .

Dl M. Ferechide, ministru de externe: Politica țării este o politică de prudență, ea nu este de loc o politică de ambițiune și de propagandă dincolo de fruntarii. (Sgomot).

Dl V. Maniu: Cer cuvântul.

Voci: Cer cuvântul. (Sgomot).

Dl M. Ferechide, ministru de externe: În nenumărate rânduri parlamentul a avut ocaziunea de a se pronunța, și continu a declarat, că n'are nici un gând, care poate să fie un obiect de îngrijire pentru vre-un vecin; el își consacră toată activitatea sa în a-și complecta reformele interioare, a întări organizațiunea țării și a apăra drepturile sale.

Adesea parlamentul și-a manifestat voința sa; adesea guvernul a accentuat această linie de conduită politică; și de atâtea-ori el a fost aprobat de majoritatea parlamentului, pot dăce de țeara întreagă.

Astfel dar' sunt în drept, când idei contrare acestei politici sunt emise de un deputat, să degagez politica guvernului.

Onor. dn Cogălniceanu a început să vorbească de utilitatea consulatelor; în această privință suntem de acord cu d-sa. Dar' ce interese ne preocupă când vorbim de consulate? Avem în vedere exclusivamente interesele economice, interesele comerciale. După-ce a vorbit de aceste interese, onor. dn Cogălniceanu ne arată drapelul României fălăind deasupra consulatelor, și deodată, eată-l indicând o tendință și interese politice.

Rog pe dl Cogălniceanu să lase consulatele pe terenul economic și comercial, singurul, care convine, singurul teren, pe care ele se găsesc în realitate. Astfel numai vom pute ajunge la scopul, pe care dăce, că-l urmărește și d-sa, de a asigura într'un mod solid interesele noastre comerciale.

Trebuie să facem să înlăturăm îngrijirile, la cari nisce cuvinte imprudente pot da naștere, trebuie să facem să dispară temerea nici decum fundată, că sub aparența unor interese comerciale, am pute să căutăm să aducem vătămă interesele politice ale unui stat vecin.

Pe terenul comercial, da, recunosc, consulatele sunt folositoare; dar' noi n'avem în vedere decât numai acest scop, și nici unul altul.

Correspondență particulară

a „Tribunei”.

Abrud, 2 Aprilie n. 1887.

(O întîmpinare.) În nrul 64 al „Tribunei” a apărut un articol din Munții-Apuseni de un individ anonim, „un fiu al munților”, în care, vorbindu-se de „omnibus rebus et quibusdam aliis”, se atinge cestiunea fondului pisetal declarându-se, cumcă la alegerea comitetului fondului pisetal din Abrud, Români ar fi votat cu Ungurii; cumcă fondul pisetal a picat din mână Românilor și cumcă în rivalitatea mea cu colegul meu ar fi putut învinge un Maghiar.

După-ce în acest articol este atinsă și persoana mea, așa mă rog a publica următoarele observațiuni:

În ziua alegerii membrilor din Abrud pentru comitetul fondului pisetal, adevă în 11 Ianuarie a. c. am fost în Alba-Iulia la o pertractare montană și prin urmare eu n'am putut vota cu Ungurii, și fiindcă eu sunt conducătorul numai al trebilor mele, dar' nu și al Românilor din Abrud ori din Munții-Apuseni, obiecțiunea „unui fiu al munților”, că Români din Abrud ar fi fost conduși la urnă cu inimici nostri, nu se poate referi la persoana mea.

În anul 1871 venind ca avocat în Abrud, în locul născerii, nu a mai putut avea loc tânguirea Abrudenilor, că nu au om calificat din mijlocul lor.

Pre lungă toate acestea, întemplerându-se în anul 1875 alegerea avocatului fondului pisetal, nu numai că nu am fost eu de atare ales, dar' Abrudenii mei și între aceia, ca formă de con-

Urban se aprinde de dorul cătră Petrarca și-l roagă cu stăruință a merge la Roma. Poetul, deși încărcat cu sarcina anilor și de amărăciunile inimii, totuși în fine se hotărăse a merge. Dar' ca și când ar fi presimțit că nu va mai avea mult pentru viață, voia a-și face testamentul, în care lăsa lui Carrara Seniorul de Padua un tablou depins de Giotto ce reprezenta „la Beata Vergine”, lui Boccaccio 50 fl. pentru unele ajutoare indispensabile.

Estensii se grăbiră a-l duce în castelul lor, îi puseră la dispoziție toate precauțiunile și îngrijirile artei medicale, precum și a amicitiei și reușiră de a-l face sănătos. (Va urma.)

Cugetări și aforisme.

Susceptibilitatea nu 'ți-o scări nici odată până la pasiune, când onoarea îți este atacată, nevinovăția se apără calm.

Pre când o seamă de oameni geniali oferă nutrețiment spiritual omenirii, ei înșiși erau siliți a perli în lipsă de hrană trupească!

(A. S. P.)

O femeilor, care cugetați, că amorul e cel mai frumos tribut, ce bărbatul vă poate aduce, în ce rătăcire sunteți! De ați ști voi, cu cât e mai mare omagiul tainic al stimei secrete, pe care îl inspiră pudoarea voastră, nu numai oamenilor onesti, bătrânilor și înțelepților, dar' chiar și celor mai juni. . .

(Al. Dumas, fiul.)

Din lauri se găsesc cununi, dar' se face și venin!

(George Sand.)

Prin stăruință neobosită putem ajunge la scop; suportarea greutăților, având speranța reușitei, ne pare numai de jumătate.

(A. S. P.)

Sinceritatea nu e decât probitatea inimii. La pușini oameni o afli, și chiar și dintre acestia, mulți o posed numai la aparență, spre a câștiga încrederea altora!

*

Grațiile feții dispar, și frumseța nu are decât, ca florile, un lustru trecător.

*

Inocența bărbatului se cheamă onoare; onoarea femeii se numește inocență.

*

Musica este manifestațiunea dispozițiunii sufletului, produsă prin sunete.

*

Ideile adese-ori încep cu o zimbire și sfîrșesc cu un suspin!

(A.)

Iubire și respect nu se pot impune; aceea se ivesce în inimă, pe ăstălat îl produce meritul.

*

Cei răi și vicleni au pace, fiindcă cei buni n'au tăria de a se apuca de ei.

*

Nu numai rosa, ci și laurii își au spinii lor!

(Br. S. B. L.)

Ce urît vede a omului orbire!

*

Distincțiunile numai atunci au sens, când se dau pentru merite mari; a distinge pe câte

un nimeni, este a insulta meritele și pe aceia, cari le au!

(A. S. P.)

La aparență cauze neînsemnate, dar' durabile, pot produce cel mai mare efect.

*

Desfătarea e apă alinătoare pentru cel obosit, dar' moarte pentru cel ce se aruncă în ea!

*

Lupta, în care primesci, dar' și dai lovituri, e glorioasă; lupta însă, în care ești aruncat numai cu tină și aceasta trebuie să o cureți de pe tine, ca să o arunci în inimic, aceea e de-testabilă!

(L. B. br. P.)

Ceea-ce numim „soarte”, nu e decât revelațiunea orînduiei lumi morale.

*

Ce ne dă valoarea și mângăierea experienței? Nu morbul și durerea, de care am scăpat, ci câștigul de a pute împărtași și pe alții în fructul ei, fără de a fi gustat și spinii!

*

Este foarte greu, a fi drept, și încă și mai greu, de a trece de om drept.

(A. Karr.)

A uita, că ai fost intim cu cineva, este una din cele mai mari greșeli, ce omul poate comite!

*

Există o limbă universală la-crēmile!

(I. L.)

A. S. P.

ducători doi dintre amicii mei din copilărie nu m'au ținut demn nici baremi să mă aleagă de membru în comitetul fondului pisetal.

Fată cu această procedură proastă a com-patrioților mei mie nu 'mi-a rămas altceva, decât de a mă retrage, va să zică a-mi căuta de tre-bile mele, de care altcum am avut totdeauna preste măsură destule și advocațiale și economice și băieșeci și altele.

Deci eu afară de vre-o câteva luni — 'mi-se pare în anul 1878 — nu am luat nici o parte în afacerile fondului pisetal și prin urmare, dacă cumva conform înțelesului articolului scriitorului anonim fondul pisetal ar fi scăpat din mână Ro-mânilor din neghiobia, netactica conducătorilor români, aceea asemenea nu se poate preferi la persoana mea.

Rău se înșeală „Un fiu al munților“ și ori-și-cine altul, care speculează la rivalitatea dintre mine și colegul meu.

Se poate că există rivalitate, însă în în-țelesul nobil al cuvântului, fiindcă nici unul nu vivesc, nici rămân îndărătul celui altul nici în știință, nici în avere și nici în purtare onestă, dar' dela rivalitate până la inamicie este foarte departe și atâta minte avem și unul și altul, ca să nu facem bucurie nici Maghiarilor și nici ini-micilor nostri dintre Români prin o purtare re-ciproc dușmănoasă.

Cumcă noi nu sîntem inimizici se poate con-vinge ori-cine, care ne vede publice conversând și preumblându-ne.

Este deci o minciună insinuarea, cumcă pentru inimizicia noastră ar suferi cauza națio-nală, pentru-că nime nu va pute arăta un cas concret, în care noi subversând cestiunea națio-nală să nu ne fi putut ridica preste diferențele personale și să nu fi mers mână în mână la olaltă.

Combaterea sau — după „fiul munților“ — rivalitatea există numai în cestiuni personale, dar' nici odată nu în celea naționale și aceasta e ce trece preste mintea „fiului munților“ și a altora *eiusdem farinae*.

Referitor la obiecțiunea „fiului munților“, că ar fi putut să reese ca avocat al fondului pisetal din cauza rivalității unul al treilea și încă Maghiar, observ, că aceea e o simplă ficțiune; — Maghiarii ar fi putut să-și aducă un avocat maghiar din capul locului fără privire la aceea, că oare rivalizez eu cu colegul meu sau ba, pentru-că după starea de acum dinșii din 21 de voturi au 13 voturi față cu 8 voturi românești, dar' dinșii cu excepțiunea unuia din capul lo-cului au declarat, că voiesc ca dintre trei oficiali ai fondului unul și anume avocatul să fie Ro-mân și astfel au ales Român, cu toate că precum sînt informat, unul dintre membrii români, care apoi singur dintre toți a și făcut protest în con-tra alegerii mele, înainte de alegere a declarat, că mai bine voiesc să se facă concurs și să se aleagă chiar și un Maghiar, decât să devin eu avocatul fondului pisetal.

Abrud, în 2 Aprilie n. 1887.

Iosif Crișian,
avocat.

Cronică.

Numiri militare. Ministerul de război a numit de capelani militari cl. II-a în rezervă: pe Stefan Popa, preot al arhidiecesei gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș; pe Alexandru Mireșan și Petru Cheresteșiu, ambii preoți ai diecesei gr-cat. a Gherlei; pe Ioan Olariu, preot al archidiecesei gr-or. a Transilvaniei și pe Iuliu Boer, preot al archidiecesei gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș.

Camera advocațională din Alba-Iulia face cunoscut, că avocatul din Sebeșul-săsesc dl Ioan Muntean a fost indus în lista camerei cu domiciliul în Alba-Iulia.

Adeverință de origine înspre Turcia. Camera comercială și industrială din Brașov a fost încunoscințată din partea ministerului reg. ung. de agricultură, industrie și comerț, că adeverințele pentru mărfuri exportate în Turcia numai atunci vor fi considerate de trecătoare din partea oficiilor turcești de vamă, când ele vor fi formulate în limba franceză și vor cu-prinde: a) la numirea originii în loc de expresiunea: *de provenance austro-hongroise* expresiunea „d'origine“ sau „de fabrication austro-hongroise“; b) locul unde marfa s'a produs precum și numele producătorului ori al fabricantului; c) semnul și numărul singuracelor Colli, ear' dacă la marfa nu se pot pune semne, să se înscrie greutatea și mărimea marfei. Se mai pretinde, ca legalizarea (consulatul turcesc sau oficiul vamal de eșire) să se facă pe adeverință, și că adeverința să însoțească marfa până la portul destinațiunii.

Sciri militare. Cetim în „Salonblatt“: În cercurile militare mai înalte se vorbește de mari schimbări ce se vor întempla în generalitatea mai înaltă cu privilegiul avansării din I Maiu n. Prin-cipele de coroană Rudolf și archiducele Iohann vor primi comande de corpuri, șeful statului

maior din ministerul de război baronul Beck, va fi numit întâiul adjutant general al Maiestății Sale. De al doilea adjutant general al Maiestății Sale va fi numit M. L. baronul Paar, ear' actualul al doilea adjutant general al Maiestății Sale baronul Leonida Popp va primi o comandă mai înaltă de trupe.

Reuniunea de cântări a bărbaților *Männergesangverein* a repetat ieri serata musicală (*Heitere Liedertafel*) fiind spriginită ca și la prima producțiune. Atât membrii reuniunii, cât și conducătorul lor musical, dl G. Dima, au întreprins toate, ca și această serată să reușească pe deplin. A și reușit.

Concert. Iacob Nagy, cunoscutul virtuos pe fluer va da mâne, Marți la 5 Aprilie n. în sala dela „Împăratul Romanilor“ concertul ce-l signalisase deja săptămăna trecută. Pro-gramul concertului e următorul: 1. Introducțiune și variațiune asupra „Die letzten Gedanken des C. M. Weber“, compusă și predată pe fluerul-alto de concertant cu acom-panierea membrilor din capela orășenească. 2. „Fantasie asupra cântecului popular „Repülj fecském“ și „Katicza Csárdás“, compuse și predate pe fluerul de propria invențiune de I. Nagy cu acompaniarea membrilor caplei orășe-nesci. 3. „Fantasie de cântece românești“, compusă și executată pe fluerul-alto de con-certant, cu acompaniarea unui „Quartett de in-strumente cu coarde“ al muzicii lui Motti. 4. „Un tablou din valea Hațegului în Transilvania“: Un cioban, deșteptându-se din somn, nu-și vede oile. El cântă din fluer și cântând aude ecoul, mirându-se cine îi răs-punde la cântarea sa. Un turist englez îl admiră părădu-i-se, că aude cântarea când în apropiere, când în depărtare. — Compus și cântat solo pe fluer de concertant. 5. „Pouturri grandios“ din „Abrând“, „Hymnus“, „Szózat“ și cân-tări poloneze, al cărui titlu este „A világosi fegyver letétele 1849-ben“ („Depunerea armelor la Șiria în 1849“), compus și predat pe fluer de Iacob Nagy cu acompaniarea membrilor din ca-pela orășenească. 6. „Fantasie“ asupra unor cântece populare și „Fülemülék a Margitszigeten“ (Filmelele pe insula Margareta) compuse și pre-date pe fluer de Iacob Nagy cu acompaniarea membrilor din capela orășenească.

Moneta comemorativă, ce comitetul cen-tral din Caransebeș a decis s'o bată în aducerea aminte a serbării iubileului de 50 de ani ai preoției Preasfinției Sale Părin-telui Episcop I. Popasu s'a comandat deja definitiv și se află acuma în lucrare. „Foiaa Diecesană“ din Caransebeș dăce, că această me-dailă, se va bate după proiectele arhitectului român Adrian Diacon și anume în 1000 de exemplare de bronz și câteva de argint Diametrul ei va fi de 25 milimetri, adică cam cât un taler, și cu mult mai mare decât un florin de argint. Pe de o latură se vede circum-scripțiunea: „În memoria iubileului de 50 de ani ai preoției“; în câmpul de mijloc al reversului încungiurată de o cunună de lauri sînt însemnați anii: mai deasupra 1808 (anul născerii Prea sfinției Sale), la mijloc 1837—1865 (anul sfințirii de preot și de Episcop) și de din jos în cifre mai mari anul iubileului 1887. Pe cealaltă parte (avers) cu descripțiunea: „Ioan Popasu, Episcopul Caransebeșului“, se vede portretul Preasfinției Sale (figura până la piept) în ornat bisericesc cu mitra episcopală și toiag. Figura se gravează după unele portrete fotografice anume luate. Executarea acestei fru-moase medalii s'a concredut unui renumit gravor și medalist din Viena Carol Braun și până la sfintele Pasci au să se fie terminate. Ele se vor pute procura sau directe dela comitetul central, sau dela librăria diecesană din loc. Prețul alt-cum încă nu s'a fixat, se va comunica însă la timpul seu.

Necrolog. Primim următorul anunț: Sub-scrișii cu inima frântă de durere aduc la cunos-cința consăngenilor, amicilor și tuturor cunoscu-ților, cumcă iubitorul lor frate, cumnat și nepot Ioan Marinoviciu în al 44-lea an vieții sale, după un morb îndelungat de plămâni în 1 Aprilie st. n. la 2 oare noaptea și-a dat sufletul în mâinile Creatorului. Rămășițele pămîntesci se vor așeza spre odihnă eternă în 3 Aprilie st. n. la 2 oare p. m. în cripta familiară a cimiterului gr-cat. din Reghin. Fie-i țărîna ușoară! S. Re-ghin, 1 Aprilie st. n. 1887. Carolina Orbonașiu n. Marinoviciu, Maria Schwarz n. Marinoviciu, ca surori. Nicolae Marinoviciu, Eugen Marino-viciu, ca frați. Carol Schwarz, colonel de gen-darmerie în pens., Mihail Orbonașiu, avocat, ca cumnați. Cornelia Marinoviciu n. Datco, ca cumnată. Maria Lemeni, Ecaterina Marinoviciu, ca mătuși. Agapia Crișian n. Marinoviciu ca vară.

Electorale. „Szatmár és Vidéke“ publică în numărul dela 29 Martie următo-rele: „Ilustritatea Sa dl comite-suprem a invitat în numele partidului guvernamental din comitat pe comitetul central electoral al parti-dului de independență să între la învoeală. Dacă această învoeală s'ar primi, partidul guverna-mental ar primi din cele 8 cercuri 6, eară al in-dependenței 2, prin sprigin reciproc. Motivul învoelii ar fi, că în comitat s'au pus 4 candida-turi cu program național“.

Expulsare. Deputatul din Metz în „Reichstag“-ul german Antoine a fost expul-sat de către locuitorul din Alsacia-Lorena. Deputatul Antoine s'a dus la Bruxela și nu la Paris și aceasta a făcut-o la dorința

guvernului francez, care se temea de demonstra-țiuni din partea populațiunii, din cari demonstra-țiuni guvernului ușor s'ar fi putut nasce mari calamități.

Delimitarea granițelor austro-ungare-române. Dl general Barozzi și dl colonel Băicoianu pleacă la Viena pentru a lua parte la comisia de delimitare a unor puncte de pe linia Carpaților. Se vorbește despre în-cheierea unei convențiuni, dăce „Voința Națio-nală“.

Academia română a decis să amîne la anul viitor alegerea unui membru în locul rămas vacant prin moartea dlui Fontanini.

Atentatul asupra prefectului din Ru-sciuc. În urma atentatului din București (de care am făcut amintire în posta ultimă de ieri. Red.) cei doi emigranți bulgari l-au comis față cu prefectul din Ruscuc Mantoff, mai mulți emigranți bulgari au fost citați înaintea prefec-turii poliției și au fost supuși unui interogator. Nu s'a confirmat însă scirea, că ei au fost are-stați, căci justiția română nu permite, ca acu-sații să fie arestați înainte de a fi ascuțați. Nu-mai cei doi asasini au fost arestați. Mantoff se află cevași mai bine, cu toate că cele două gloanțe nu au putut fi încă depărtate. Popora-țiunea desaproabă atentatul.

Soția d-lui Mantoff, care este Româncă din Ismail și mamă a 4 copii, a sosit în București. O delegațiune din Ruscuc și una din Sistov a venit la București spre a vedea pe dl Mantoff. Numeroase depeșe au venit din Bulgaria pentru dl Mantoff. Toți îi urează grabnică însănătoșire. Primarul și comandantul din Ruscuc au tele-grafat d-lui Mantoff. Asasini au fost înscuțați prin telegraf de plecarea d-lui Mantoff din acel oraș.

Ultima informațiune a „Telegraphului“ de-spre starea d-lui Mantoff este aceasta: Starea sănătății d-lui Mantoff e bună, pulsul este însă febril, 97 pe minut. A scuipat puțin sânge. Noaptea a petrecut-o liniștit. Doctorii sînt mul-țumiți de almintrelea. Deși starea bolnavului e încă tot gravă, însă speranță de scăpare e mare, mulțumită constituțiunii forte a bolnavului.

Profesorul Petersen din Copenhaga a fost chemat la Viena nu numai pentru a fi con-sultat în privința boalei principesei Thyra, care se află în institutul profesorului Leides-dorf de lângă Viena, ci chemarea profesorului Petersen este pricinuită prin dispoziția su-fletească a ducelui Ernst August. Prin eve-nimentele sdobitoare ale dălelor din urmă ducele Ernst August a suferit mult și dispoziția lui sufletească e atât de depimată încât însuși mari îngrijiri. Profesorul Leidesdorf petrece toată ziua vre-o câteva ore la ducele, care este despărțit de ori-șice comunicație cu împregiurimea lui. Prin-cipeasa Thyra se află tot ca mai înainte și nici o schimbare înspre bine până acum nu s'a ob-servat.

Pregătiri de război rusesci. „Polit. Korr.“ primesce din Varșovia scirea, că guvernul rusesc a dat suma de 1,120.000 ruble pentru ușorarea transportului pe calea ferată de Vistula; între lucrările ce sînt a se face s'a plănuir și clădirea unui pod de legătură cu rețeaua căii fe-rate din Sud-Vest.

Este a se considera ca Bulgar prin-cipele Alexandru? Sub acest titlu cetim în „Pester Lloyd“ următoarea notă: „Judecătoria din Varna a fost silită dălele aceste a aduce din nou o sentență, că este ori nu este a se con-sidera ca cetățean bulgar principele Alexandru. Domnii dela judecătoria din Varna au declarat după o lungă conferență, că ei nu sînt com-petenți. În urma acesteia va fi de lipsă, ca o judecătorie de apelație să se pronunțe asupra cestiunii acesteia. E vorba de un proces privat al unui arhitect german, ce are o pretensiune de vre-o câteva mii de franci, rămase dela clă-direa unui palat princiar lângă Varna. Archi-itectul are a se ține în tot cazul de regenta bul-gară, căci precum știut este aceasta a cumpărat toate bunurile principelui Alexandru, așa încât principele astăzi nu mai are nici un bun în Bul-garia. Arhitectul de sigur va primi în curînd pretensiunea sa, mai interesant e însă sentența judecătorilor despre cetățenia bulgară a prin-cipelui Alexandru. Pe timpul guvernării sale prin-cipele a vorbit în acțiuni oficioase de „patria noastră bulgară“, ba există scrisori, în care prin-cipele se folosia de expresiunea: „Eu ca Bul-gar...“ Ear' dacă principele Alexandru când a primit coroana Bulgariei nu a renunțat cu de-săvîrșire la cetățenia germană, totuși ar exista motive, ca cu toate expresiunile făcute de el să fie considerat de German. O astfel de sentență nu e însă pe placul Bulgarilor, căci sute de mii dacă nu milioane consideră pe principele Ale-xandru drept domnitorul legitim, căci abdicarea lui impusă de Rusia precum și noaptea dela 21 August au puține motive a fi judecate ca îndreptățite.

Holera. După ce s'a constatat că holera a încetat în Catania, s'au ridicat dispozițiunile sanitare pentru nai, privitoare la holeră.

Cutremur de pământ. În 31 Martie n. s'a simțit în orașul Forlî din Italia în mai multe rînduri vehemente cutremuri de pământ.

Bibliografie. „Extras din regulamentul de exercițiu pentru pedestreimea cesaro-rogescă“, tra-dus în românește de S. Blasiu, lacotenent c. r. în reg. de inf. Nr. 64. Tipărit la „Institu-

tul Tipografic“ din Sibiu, 90 pag. garmond, formatul bibliotecii populare a „Tribunei“. Limba e ceteață, deși după ordinațiunea ministerului de răz-boiu „terminii tehnici“ au trebuit să se pă-streze așa, cum ei au fost adoptați în armata noastră. Dl Blasiu și-a câștigat și prin această carte merite pentru instrucțiunea soldatului român din armata noastră.

Din public.)*

Convocare.

Alegătorii aparținători partidei națio-nale române din cercul electoral Deva, co-mitatul Hunedoara, sînt invitați a participa la conferența electorală cercuală, care va avê loc *Sâmbătă în 9 Aprilie 1887 st. n.* la 11 oare înainte de ameați, în cancelaria avocatului Francisc Hossu-Longinu din loc. Agendele vor fi: Organizarea clubului electoral cercual și alegerea a doi delegați, pentru eventuala con-ferență generală electorală a partidei noastre, pusă în prospect cu apelul comitetului central elec-toral al partidei naționale române de datul Sibiu, 7 Martie n. a. c.

Deva, 2 Aprilie 1887 st. n.

Ioan Papiu m. p.; Dr. Petco Lazar m. p.; Alexandru Moldovan m. p.; George Nicoara m. p.; Alexiu Olariu m. p.; Francisc Hossu-Longinum p., alegători.

Convocare.

Conform §-lor 9 și 26 lit. b din „Statutele reuniunii și a concluser existente“, convoc prin aceasta adunarea generală a „Reuniunii învătă-rilor români gr-or. din tractul Lipovei“ la șe-dința ordinară pe Mercuri după s.s. Pasci (8/20 Aprilie a. c.) în localitatea scoalei gr-or. române din Lipova.

Când aduc aceasta la cunoscința P. T. Domni învătători și membri ai Reuniunii, îmi permit a le trage atențiunea la cele cuprinse în §. 2 lit. a și la §. 10, conform cărora fiecare învătă-ori sub învătător din tractul Lipovei este în pu-terea oficiului ce-l poartă membru ordinar al Reuniunii și dela ședințele acesteia nu e permis a absentă.

Vom sus și tare a da o direcțiune cât mai activă și roditoare Reuniunii noastre, atrag deci de cu bun timp atențiunea d-lor membri ordinari și rog în interesul Reuniunii și al învățămîntului, precum și al lor propriu, ca nesmintit să se pre-senteze la adunarea generală ce cu această oca-siune am avut onoare a o convoca, căci vom lua prin forurile competente conform concluser aduse deja, cele mai severe măsuri de disciplină contra tuturor membrilor ordinari, cari nu-și vor face datorința față de Reuniune și nu-și vor pute scușa înaintea adunării generale absența lor; se înțelege de sine, că fiecare membru are datorința a solvi în cassa Reuniunii taxele preserise, ca să nu i-se facă și pentru aceasta neplăcere.

Obiectele de pertractare în adunarea gene-rală sînt cele cuprinse în §. 11 din „Statute“, ear' ordinea pertractării se va face cunoscută adunării generale după deschiderea ședinței, care se va întempla la 10 oare dimineața.

Disertațiunile sînt a se însinua presidiului înainte de deschiderea adunării.

Sân-Nicolau-mic, în 20 Martie (1 Aprilie) 1887.

Blasiu Codrean,
primul vice-președinte al
Reuniunii.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Posta ultimă.

Madrid, 3 Aprilie n. Ieri s'a aflat pe timpul când se ținea o ședință a ca-merei, în dosul ușei ce duce la sala de șe-dințe o cartușă umplută cu materii explo-sibile; o altă cartușă tot de cuprinsul aminit a explodat noaptea trecută în casa scării din ministerul de finance, pricinuind spar-gerea unor geamuri.

Varna, 3 Aprilie n. A fost ordonată o carantină de cinci dăle pentru provenien-țele austro-ungare dunărene.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 4 Aprilie n. Maiesta-tea Sa Împărăteasa-Regină a ple-cat ieri la băile herculane.

Viena, 4 Aprilie n. (Scirea lui „Pester Lloyd.“) Conte Kalnoky a primit ieri pe ministrul bulgar Stoiloff și a repe-tat asigurările liniștitoare, date la ocașuni de mai nainte, admoniând la pace, la sus-ținerea ordinii și la menținerea bazei legale.

Roma, 4 Aprilie n. Noul cabi-net s'a constituit. Membri sînt: Depretis, presidiu și externe; Crispi, Zanardelli, Bertoleviale, Brino, Magliani, Saracco, Grimaldi și Coppino. Publicațiunea oficială se așteaptă pe astăzi.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Piața din Sibiu. 1 April. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.70 până fl. 6.50, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.50, până fl. 5.30, secara 68 până 72 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, orz 58 până 64 chilo fl. 4.20 până fl. 4.80, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.30 până fl. 2.70, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.10 până fl. 4.40, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.10 până fl. 2.50, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slāmina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 52.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, luminei sēu d fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 48.—, sāpunul fl. 22.— până fl. 25.—, fēn 100 chilo fl. 1.60 până fl. 1.80, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirțul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 26 până 45 cr., carnea de porc 44 până 50 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 18 până 20 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 1 Aprilie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 47.— cr. până 48.½ cr. unguresci grei, tineri 51.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 51.— cr., ușori 49.— cr. până 50.½ cr., marfă țerāneascā, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48.½ cr. până 49.½ cr., ușoară 48.½ cr. până 49.½ cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito sērbesci grei 47.— cr. până 48.½ cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47.½ cr., transito ușori 47.— cr. până 47.½ cr., îngrāșāți cu ghindā — cr. până — cr. per 4½ unpēnițic la garā.

Cursul la bursa de māruri din Budapesta
dela 1 Aprilie st. n.

Grāu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până —. 60—80 Kilo fl. — până —, (lūngā Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.10 până 9.45, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 8.05 până 9.40, (de Alha-Regalā) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.10 până 9.45, (de Bacskā) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 9.15 până 9.50, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 9.— până 9.95.

Sēcara (ungurescā) 70—72 Kilo fl. 6.75 până 7.— (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.60 până 6.90; (de berārie) 62—84 Kilo fl. 7.10 până 7.70.

Ovēs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.55 până 6.85. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.10 până 6.15; de alt soi fl. 6.05 până 6.10.

Rapița fl. 10.¼ până 10.½; de Banat fl. 9.¾ până 9.¼.

Mālaiu (unguresc): fl. 4.75 până 5.25.

Timpul de furnisare.

Grāu (primāvarā) 75 Kilo fl. 9.05 până 9.07 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.56 până 8.58.

Sēcara (primāvarā) 69.¾ Kilo fl. 6.13 până 6.15.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.13 până 6.15.

Rapița (August—Septemvrie) fl. 11.½ până 11.¾.

Spirț (brut) 100 L. fl. 25.— până 25.25.

Bursa de Budapesta

din 2 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	102.—
" " " 4%	102.—
" " hārtie " 5%	88 60
Imprumutul căilor ferate ung.	150 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116 50
Bonuri rurale ung.	104 60
" " " cu cl. de sortare	104 60
" " " bānățene-timișene	104 50
" " " cu cl. de sortare	104 50
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dija ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	122 50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123 50
Renta de hārtie austriacă	80 75
" " argint austriacă	81 75
" " aur austriacă	113 50
Losurile austr. din 1860	133 —
Acțiunile băncii austro-ungare	881 —
" " de credit ung.	287 25
" " " " austr.	281 70
Argintul	102.—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5 95
Galbeni împărătesci	10 08
Napoleon-d'ori	62 55
Mārci 100 imp. germane	127 50
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de Viena

din 2 Aprilie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101 20
" " " 4%	88 10
" " hārtie " 5%	150 75
Imprumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98 70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116 25
Bonuri rurale ung.	104 50
" " " cu cl. de sortare	104 50
" " " bānățene-timișene	104 50
" " " cu cl. de sortare	104 50
" " " transilvane	105 46
" " " croato-slavone	104 50
Despăgubire pentru dija ung. de vin	98 75
Imprumut cu premiu ung.	123 50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123 75
Rentă de hārtie austriacă	80 50
" " argint austriacă	81 50
Rentă de aur austriacă	112 85
Losuri austr. din 1860	133 75
Acțiunile băncii austro-ungare	881 —
" " de credit ung.	280.—
" " " " austr.	279 80
Argintul	—
Galbeni împărătesci	6 —
Napoleon-d'ori	10 10
Mārci 100 imp. germane	62 57½
Londra 10 Livres sterlingi	127 50

Cursul pieței din Sibiu

din 3 Aprilie st. n. 1887.

Hārtie-monetă romānă	Cump. 8.40	vēnd. 8.45
Lire turcesci	" 11.30	" 11.40
Imperiali	" 10.30	" 10.38
Ruble rusesci	" 1.11	" 1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Aprilie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 93.½	vēnd. 94.—
" Rur. conv. (6%)	" 83.40	" —
Act. de asig. Dacia-Rom.	" —	" —
Banca națională a Romāniei	" 920.—	" 960.—
Impr. oraș. București	" 35.—	" 37.—
Act. de asig. Națională	" —	" —
Credit mob. rom.	" —	" —
Serisuri fonciare urbane (5%)	" 85.¼	" —
Schimb 3 luni	" —	" —
Societ. const.	" 128.60	" —
Aur	" 18 40	" 18.70

LOTERIE.

Tragerea din 2 Aprilie st. n.

Timișoara:	21	48	77	16	82.
Viena:	85	47	39	5	32.

BANCA GENERALA DE ASIGURARE MUTUALĂ „TRANSILVANIA“.

A XVIII-a adunare generală
ordinară va avē loc **Duminecă în 24 Aprilie st. n. a. c.**
la 3 oare după prānț în casa proprie a institutului (strada Cislādiei Nr. 5).

Obiecte de pertractare sūnt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1886.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.
5. Sortiri de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

Sibiu, în 18 Martie 1887.

[436] 2—3

Consiliul administrativ.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

„**Amicul Familiei.**“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 1½—2½ coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, romane, romanuri, suveniri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestii literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Romānilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă niusesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot niusesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e **4 fl.**, pentru Romānia și străinătate **10 franci** — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„**Preotul român.**“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2¼—3¼ coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sērbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e **4 fl.**, — pentru Romānia **10 franci** — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântāna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilārie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiușu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina Romāniei. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studii archeologice de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Romāni, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romānesci în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecță de recepte din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătăm pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în mēsură în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm spriginirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romāni. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei romāne pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsēud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul. 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pānză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pānză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sānteii Vergure Maria a Nāscătoareii de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACȚIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă couponalele aceloră cu trei înainte de scadența lor.